

ใบความรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ออกแบบประดิษฐ์ สรรค์สร้างเพื่อการแสดง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียนรู้การละคร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ออกแบบประดิษฐ์ สรรค์สร้างเพื่อการแสดง
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์ไทย เพราะอุปกรณ์เป็นสิ่งที่ช่วยให้การแสดงนั้นดูสมบูรณ์หรือสมจริง โดยไม่ต้องอาศัยจินตนาการในการชมการแสดงมากนัก เครื่องแต่งกายเป็นตัวกำหนดรูปแบบและลักษณะการแสดง ในการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงควรคำนึงถึงหลักต่างๆดังนี้

๑. ความประหยัด การแสดงนาฏศิลป์ไทยบางชุดมีการใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง จึงจำเป็นต้องประดิษฐ์อุปกรณ์ประกอบการแสดง ดังนั้นควรคำนึงถึงความประหยัดด้วยการนำเอาวัสดุเหลือใช้ เช่น ขวดน้ำ เศษผ้า เชือก กระดาษสี เป็นต้น มาใช้ในการประดิษฐ์สร้างสรรค์อุปกรณ์ประกอบการแสดง เช่น ใช้กระดาษสีทองทำเล็บประกอบการแสดงฟ้อนเล็บ

๒. ใช้วัสดุในท้องถิ่น การแสดงพื้นบ้านบางชุดที่ต้องใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง ควรที่จะคำนึงถึงวัสดุในท้องถิ่นของตนเอง เช่นการนำกระติบข้าวมาใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการแสดงเซิ้งกระติบข้าว การนำสวิงมาใช้ในการแสดงเซิ้งสวิง การใช้ร่ม (จ้อง) พื้นเมืองของภาคเหนือมาประกอบการแสดงฟ้อนที่ การใช้ผ้าพื้นเมืองมาตัดเย็บเป็นชุดมาประกอบการแสดง

๓. ใช้หลักเรียบง่าย ในการประดิษฐ์อุปกรณ์ประกอบการแสดงควรใช้หลักในการประดิษฐ์ที่ไม่ยุ่งยากเกินไป ต้องคำนึงถึงวัยผู้เรียนโดยสอนวิธีการประดิษฐ์อย่างง่ายๆ สามารถใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการเรียนที่ผู้เรียนสามารถประดิษฐ์เองโดยที่ไม่ต้องซื้อหาโดยสิ้นเปลือง

๔. ใช้ความคิดสร้างสรรค์ การประดิษฐ์และสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายประกอบการแสดง

๕. ความสวยงามและสะดวกในการนำไปใช้ อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายประกอบการแสดง ควรสร้างสรรค์ให้มีความสวยงามเหมาะสมกับชุดการแสดงและไม่ควรเป็นอุปสรรคต่อการแสดง